

embeder ikke skal falde bort, fordi der udkommer en Præstelønningslov, at Lovforslagets Bestemmelse om Menighedsmøders Medvirkning ved Præstekaldelse udgaar, samt endelig, at det til Ophør af Medlemsforholdet overfor Folkekirken skal være tilstrækkeligt, at vedkommende, hvis han ikke skriftlig udmelder sig, slutter sig til et andet Trossamfund (i Lovforslaget var tilføjet: „hvis Lære og Ritus paa afgørende Punkter ere i Uoverensstemmelse med Folkekirken“ o. s. v.). Desuden stillede Mindretallet dels det ovennævnte, af Mindretal Nr. 1 optagne Forslag om Tilskud til mindre Præsteembeder, dels enkelte Ændringsforslag som ovenfor berørt, sammen med Mindretal Nr. 2, blandt hvilke særlig kan nævnes, at det foresloges, at Begæringen om Optagelse paa Valglisten altid skal være „egenhændig underskreven“ (i Lovforslaget stod „mundtlig afgiven eller egenhændig underskreven“), hvorhos der foresloges givet Begæringen en bestemt Form (nemlig den, der senere kom til at staa i Loven, se ovfr.). Endelig foreslog de to Mindretal, at de valgte Menighedsraadsmedlemmers Erklæring skal affattes saaledes: „at ville udføre det ham betroede Hverv i Troskab mod *vor* danske *evangelisk-lutherske* Folkekirke . . . (i øvrigt som der staa i Loven). — Et *fjerde Mindretal* (A. L. Andersen) foreslog, at alle Folkekirken Medlemmer, der ere fyldte 25 Aar og ere uberygtede, skulle have Valgret og være valgbare til Menighedsraadet. — Et *femte Mindretal* (Lewinsky) foreslog de ovenfor gengivne nye Bestemmelser i Lovforslaget afløst af en Række andre Bestemmelser, hvorefter Menighedsraadene ikke blot, som efter Lovforslaget, faa en Ret til at klage over en Præst, med hvem Menigheden er i Uoverensstemmelse, men ligefrem en Ret til at forlange ham afskediget.

Ved Sagens 2den Behandling i Landstinget blev det første Mindretals Ændringsforslag om at give Lovforslaget en ny Affattelse forkastet med 34 St. mod 27. Endvidere forkastedes A. L. Andersens og Lewinskys Ændringsforslag med henholdsvis 51 St. mod 9 og 52 St. mod 8. Det af Mindretallet Nr. 3 stillede Ændringsforslag om Tilskud af Statskassen til lavere lønnede Præsteembeder blev — efterat Ministeren havde oplyst at „Kirkens egne Midler ville kunne strække til“*)

*) Ministeren udtalte herom nærmere (L. Sp. 729—30): . . . „Jeg kan da udtale, at man ved at beklippe, som det hedder med et populært Ord, de store Embeder, saaledes som det er sket i en Række af Aar, og give Tillæg til de smaa vil kunne opnaa en tilfredsstillende Lønregulering. Jeg skal som Holdpunkt for en saadan Lønregulering nævne, at den mindste Præsteløn for Fremtiden skulde blive 2,000